

refundere Hjælp til Børn, der har en anden retlig Opholdskommune. Det er endvidere fremhævet som naturligt — ud fra Betragtningen af Familien som en Enhed —, at Forsørgerens retlige Opholdskommune ogsaa maa bære Opholdskommuneandelen af Hjælp ydet til Børn under 18 Aar, selvom disse har Ophold uden for Hjemmet.

Det foreliggende Forslag til nyt Stk. 2—4, der som anført i de indledende Bemærkninger er et Resultat af Forhandlingerne i Udvalget angaaende Socialreformen, tilsigter at imødegaa de paa-pegede administrative Vanskeligheder ved i saa vidt Omfang, som det er skønnet rimeligt, at give Hovedpersoner og Bipersoner samme retlige Opholdskommune.

Stk. 5 foreslaas ændret i Overensstemmelse med de øvrige nye Regler i Paragraffen.

Der henvises iøvrigt til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, der er optrykt som Bilag (se Sp. 5281).

Forslaget om Bortfald af de nugældende Bestemmelser i Stk. 2—4 er en Følge af Ændringsforslaget vedrørende Forsorgslovens § 60. Der henvises herom til de indledende Bemærkninger.

Til § 59.

Efter de nugældende Regler refunderes *Hjælp til kronisk syge* efter §§ 247—48 af det mellemkommunale Refusionsforbund og den fælleskommunale Udligningsfond med tilsammen $\frac{7}{10}$ paa samme Maade som Hovedparten af anden Hjælp efter Forsorgsloven, medens $\frac{3}{10}$ maa bæres af vedkommende Opholdskommune.

Indtil 1. April 1939 var Hjælp efter disse Bestemmelser Genstand for Refusion fra en tidligere Opholdskommune (den retlige Opholdskommune) paa samme Maade som de fleste andre Hjælpearter, men efter at de nævnte Bestemmelser ved Lov Nr. 46 af 22. Februar 1939 er blevet ændret derhen, at Hjælp til Underhold i Henhold til §§ 247—48 ikke mere ydes efter en Trangsbedømmelse, men med et paa Forhaand fast Beløb svarende til, hvad der vilde kunne være ydet gennem Invalideforsikringen, har Arbejds- og Socialministeriet statueret, at Hjælp, der i Henhold til §§ 247—48 er ydet til *Underhold*, ikke længere kan kræves refunderet fra en tidligere Opholdskommune, men at den Opholdskommunen paahvilende Andel, $\frac{3}{10}$, maa

bæres af den Kommune, der har udbetalt Hjælpen.

Denne Praksis, hvorefter den Del af den efter §§ 247—48 ydede Hjælp, der ydes til Underhold, ikke kan kræves refunderet af en tidligere Opholdskommune, medens en anden Del af den efter de nævnte Bestemmelser ydede Hjælp — Hjælp til *Kur og Pleje m. v.* — er Genstand for Refusion, volder imidlertid som anført i de indledende Bemærkninger Kommunerne praktiske Vanskeligheder. Den aabner tillige Mulighed for, at en Kommune for at opretholde en tidligere retlig Opholdskommunes Forpligtelse kan føle sig fristet til i Stedet for at hjælpe vedkommende trængende til at overgaa fra Nydelse af almindelig Kommunehjælp til Særhjælp som kronisk syg at fortsætte med at yde paagældende den almindelige Kommunehjælp, hvilket vil være baade uretfærdigt overfor den paagældende trængende og samfundsmæssigt set uheldigt. Endelig er det i denne Forbindelse blevet gjort gældende, at de Kommuner, i hvilke der ligger Sindspsygehospitaler, er vanskeligt stillede under den nugældende Ordning. Et stort Antal af de Personer, der udskrives fra Sindspsygehospitalet eller fra en under Sindspsygehospitalet etableret kontrolleret Familiepleje, finder sig nemlig til Rette i Hospitalskommunen og forbliver der Resten af deres Liv; naar Hospitalskommunen herefter maa yde disse Personer Underholdshjælp i Medfør af Forsorgslovens §§ 247—48, er den under den gældende Ordning afskaaret fra at faa nogen Opholdskommunerefusion fra Indlæggelseskommunen.

Ud fra disse Betragtninger har Udvalget angaaende Socialreformen, der har haft Spørgsmaalet til Behandling, jfr. de indledende Bemærkninger, foreslaaet, at Hjælp til kronisk syge fremtidig refunderes Kommunerne fuldt ud paa lignende Maade som Tilfældet er med Invaliderente, hvorved $\frac{6}{7}$ af Udgifterne gennem Invalideforsikringsfonden vilde blive uddet af Statskassen, medens af den resterende Syvendedel de $\frac{7}{10}$ refunderes af det mellemkommunale Refusionsforbund og de $\frac{3}{10}$ af den fælleskommunale Udligningsfond.

For saa vidt angaar Spørgsmaalet om Indførelse af ensartede Regler om Opholdskommunerefusion for Hjælp til kronisk syge, er Ministeriet enig i, at ensartede Regler paa dette Omraade er ønskelige. Herved maa det imidlertid be-